

- 3) kumoaa Saksan vuonna 1997 hiiliteollisuudelle antamaa taloudellista apua koskevan 10.6.1998 tehdyn komission päätöksen, tai palauttaa asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsiteltäväksi;
- 4) velvoittaa komission korvaamaan muutoksenhaussa ja ensimmäisessä oikeusasteessa syntyneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäisen oikeusasteen tuomio on ilman suullista käsittelyä todennut 25.7.2000 antamassaan määräyksessä työjärjestyksensä 111 artiklan mukaisesti, että kanne oli täysin perusteeton, koska sen kanneperusteita ei ollut hylätty 9.9.1999 annetussa välipäätöksessä.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että

- a) kanneperuste, jonka mukaan tuotantokustannusten pelkkää vähenemistä koskeva arviointi oli virheellinen, oli esitetty ensimmäisen kerran 1.3.2000 ja oli sen tähden selvästi jätettävä tutkimatta työjärjestyksen 48 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja
- b) perustelujen puuttumista koskeva kanneperuste oli ilmeisen perusteeton, koska siinä vain toistettiin väitteet, joilla oli tuettu sellaisia väitteitä, joita pääasiassa ei ollut hyväksytty.

Valittaja väittää, että

- 1) valittaja ei esittänyt 1.3.2000 uutta kanneperustetta seuraavista syistä:
- a) ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tulkitsi väärin työjärjestyksensä 48 artiklaa, sillä tuotantokustannusten pelkkää vähenemistä koskeva väite ei ollut artiklassa tarkoitettu kanneperuste, tai
- b) ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi virheellisesti, ettei tuotantokustannusten pelkkää vähenemistä koskeva kanneperuste ollut erillään elinkelpoisuutta koskevasta kanneperusteesta, taikka
- c) jos valittaja on väärässä a ja b kohdan osalta, tuotantokustannusten pelkkää vähenemistä koskeva kanneperuste liittyy niin tiiviisti elinkelpoisuutta koskevaan kanneperusteeseen, että sitä on tarkasteltava kyseistä kanneperustetta täydentävänä perusteena ja valittajalla pitäisi olla oikeus esittää tämä peruste;
- 2) ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi pitänyt joka tapauksessa ottaa kyseinen peruste esille omasta aloitteestaan,
- 3) ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi virheellisesti perusteluvollisuuden rikkomista koskevan kanneperusteen;

- 4) ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei olisi saanut hylätä kanneperusteita työjärjestyksensä 111 artiklan nojalla.

(¹) EYVL C 299, 26.9.98, s. 38.

Euroopan yhteisöjen komission 11.10.2000 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-374/00)

(2000/C 335/71)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 11.10.2000 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Helleenien tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat komission oikeudellisen yksikön oikeudellinen pääneuvonantaja Richard Wainwright ja oikeudellisessa yksikössä toimiva kansallinen virkamies Panagiotis Panagiotopoulos ja prosessiosoite Luxemburgissa on c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole säädetyssä määräajassa antanut tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin 85/337/ETY muuttamisesta 3 päivänä maaliskuuta 1997 annetun neuvoston direktiivin 97/11/EY (¹)noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja toissijaisesti koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä säädetyssä määräajassa komissiolle
- velvoittaa Helleenien tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

EY 249 artiklan kolmannen kohdan ja EY 10 artiklan (aiemmin EY:n perustamissopimuksen 189 ja 5 artikla) pakottavan luonteen takia jäsenvaltioiden velvollisuutena on toteuttaa toimenpiteet, jotka ovat tarpeen direktiivien saattamiseksi osaksi niiden sisäistä oikeusjärjestystä, ennen tätä varten säädetyssä määräajan päättymistä, ja ilmoittaa välittömästi näistä toimenpiteistä komissiolle. Komissio toteaa, että tähän päivään mennessä Helleenien tasavalta ei ole toteuttanut asianmukaisia toimenpiteitä saattakseen edellä mainitun direktiivin täysimääräisesti osaksi Kreikan oikeusjärjestystä eikä se siten ole myöskään ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle.

(¹) EYVL L 73, s. 5.